

Uudenmaan liiton kirjaamo
Aleksanterinkatu 48A
00100 Helsinki

Muistutus Uudenmaan vaihemaakuntakaavaehdotuksesta (17.12.2007)

Allekirjoittaja kiittävät lausuntopyyntöä. Vaihemaakuntakaavassa on hyvä periaate, jossa häiriöitä tuottavia toimintoja keskittämällä pyritään turvaamaan mahdollisimman laajat alueet häiriöttöminä. Kaavaehdotuksessa on hyvää myös tavoite, jonka mukaan pyritään varmistamaan laajojen yhtenäisten metsäalueiden säilyminen metsäalueina. Kaavaselostuksessa mainitaan ”Kaavaratkaisulla on huomattava yleinen aluerakenteellinen merkitys. Se nostaa ja korostaa metsien ja metsätalousalueiden asemaa suhteessa muihin maankäyttömuotoihin. Alueiden käytössä vallalla ollut suhtautuminen metsäalueisiin eräänlaisina muun maankäytön reservialueina vähenee.” Tämä on tärkeä näkökulma. Metsille on pyritty antamaan ”itseisarvo”. Kuitenkin metsäalueiden arvo tulisi tunnustaa paitsi metsätaloudellisesti, myös ekologisesti.

Kaavaehdotuksessa on kuitenkin myös joitain vakavia puutteita. MLY-alueiden rajausperusteet ovat epäselviä, etenkin siltä osin kun ne poikkeavat Väreän & Rekolan 2007 raportista. Tämä todetaan myös kaavan valmisteluaineistoon kuuluvassa Helsingin yliopiston ekologian ja evoluutiobiologian laitoksen lausunnossa (Niemelä & Yli-Pelkonen 2008).

Kaavoittajan tulee selvittää koko kaava-alueen metsokanta, ja paikalliskantojen alueellinen merkitys. Metso on lintudirektiivin I liitteen laji, myös laajojen yhtenäisten metsäalueiden indikaattorilaji. Metso on yksi herkimpiä lajeja kärsimään metsien pirstoutumisesta (Lindén 2002a & b). Tästä syystä metsojen säännöllisten elinalueiden jättäminen pois maakunnan ekologisen verkoston kannalta tärkeiden metsäalueiden joukosta ei ole perusteltua.

Vaatimukset maakuntakaavamerkintöihin ja määräyksiin

Viheryhteystarve

Kaavamääräystä tulee tarkentaa nykyisestä. Määräyksestä tulee selkeästi ilmetä toimivan viheryhteyden minileveys ja toimenpiteet, jotka alueella ovat kiellettyjä, koska ne heikentävät viheryhteyden toimivuutta. Kiellettyjä toimenpiteitä ovat tierakennus, haja-asutuksen tai taajamien kaavoitus, yli 1 ha:n hakkuut, maa-ainesotto yli 1 ha:n alueelta. Viheryhteyden tulee olla vähintään kilometrin levyinen, ja sen pitää olla pääosin metsäpeitteistä eli soveltua metsälajien elinympäristöksi.

Perustelut

Jotta Uudenmaan ekologinen verkosto olisi oikeasti toimiva, tulee kaikkien laajojen yhtenäisten metsäalueiden olla viheryhteysmerkinnällä yhteydessä toisiinsa. Viheryhteysmerkinnässä tulee olla selkeästi määritelty tarvittavan yhteyden leveys ja säilytettävä maastotyyppi. Jos pyritään säilyttämään metsälajisto elinkelpoisena ja metsäverkosto toimivana, tulee myös viheryhteyksien olla maastoltaan metsälajien elinympäristöksi sopivaa. Metsäalueita yhdistävän ekologisen yhteyden tulee olla myös metsäistä. Ei riitä, että alue on ”vihreä”. Metsälajit eivät pysty liikkumaan alueelta toiselle esim. puistoja, peltoja tai golfkenttiä pitkin.

Värean & Rekolan (2007) mukaan alue voi sisältää erityyppisiä ja eri kehitysvaiheissa olevia metsäalueita, metsäketjuja sekä pieniä peltoalueita ja niittyjä.

Toimivan ekologisen yhteyden tulee olla riittävän leveä, jotta lajit voisivat liikkua sitä pitkin alueelta toiselle. Kapeassa käytävässä liikkuvat eläimet joutuvat alttiiksi saalistukselle. Liian kapea käytävä voi siis olla jopa haitallinen lajien suojelun kannalta (Hanski ym. 1998). Myös Värean & Rekolan (2007) raportissa sanotaan ekologisista yhteyksistä: ”Lyhyellä matkalla käytävämäinen alue voi kaventua, mutta tällainen pullonkaula ei saa olla pitkä... Rakentaminen lisää tulevaisuudessa entisestään estevaikutusta taajamien läheisyydessä ja nykyiset kapeat reitit ovat vaarassa katketa.”

Ekologiset yhteydet tulee merkitä kaavaan mahdollisimman tarkkarajaisina, ja niiden riittävä metsäpeitteisyys tulee turvata kaavamääräyksin.

MLY-alueet

Suunnittelumääräyksen mukaan alueen säilyminen yhtenäisenä on turvattava välttämällä alueen pirstomista siten, että syntyy alueen kokoon nähden vaikutuksiltaan laaja-alaisia, pysyviä tai pitkäkestoisia liikkumisesteitä. Suunnittelumääräystä tulee tarkentaa siten, että yhtenäisillä metsäalueilla huomattava pirstominen on kiellettyä. Huomattavaksi pirstomiseksi tulisi katsoa mm. uusien teiden rakentaminen, liian tiheä haja-asutuksen rakentaminen ja yli hehtaarin avohakkuut. Kaavamääräyksestä tulee selkeästi ilmetä mikä toiminta MLY -alueilla on kiellettyä ja mikä sallittua.

Perustelut

Suunnittelumääräyksen mukaan alueen säilyminen yhtenäisenä on turvattava välttämällä alueen pirstomista siten, että syntyy alueen kokoon nähden vaikutuksiltaan laaja-alaisia, pysyviä tai pitkäkestoisia liikkumisesteitä.

Määräyksissä ei ole oleellista määritellä pelkästään toimintamuotoja mitkä pirstovat tai eivät pirsto MLY -aluetta. Oleellista on ihmistoiminnan tarvitseman alueen laajuus. Jos esimerkiksi sallitaan haja-asutusalueella kovin runsasta rakentamista, voi pelkästään talot, niihin kuuluvat piha-alueet ja tiet pirstoa laajankin metsäalueen kokonaan. Värean & Rekolan (2007) raportin mukaan olennaista laajoille yhtenäisille metsäalueille on nimenomaan vähäinen metsänhoidon ulkopuolinen ihmisen vaikutus. Esimerkiksi Nuuksiossa Tringan linnustokartoitusten perusteella näyttää siltä, että vähäinenkin haja-asutus saattaa heikentää metsäalueiden linnustoarvoja varsin laajalla alueella (Tringan aineisto, Margus Ellermaa keskustelu 2008).

Kaavaehdotuksessa MLY -alueilla sallitaan haja-asutusluonteinen rakentaminen ja loma-asuminen. MLY -alueille tulisi määritellä tarkemmat mitoitusmääräykset sallitun rakentamisen suhteen. Haja-asutusrakentamisen mitoittamaton salliminen mahdollistaa sen, että biologisessa mielessä

yhtenäisiä metsäalueita ja tarvittavia metsäisiä viherkäytäviä ei jää Uudellemaalle välttämättä jäljelle ollenkaan. ”...laji voi kuolla sukupuuttoon sille sopivassa elinympäristössään, mikäli jäljellä oleva elinympäristö esiintyy pieninä ja eristyneinä pirstaleina” (Hanski ym. 1998). Tältä osin Uudenmaan maakuntakaavaehdotus mahdollistaa lukuisten lintudirektiivin I liitteen lajien ja kansallisesti uhanalaisten lajien elinympäristöjen tuhoamisen.

Alue, jolla sijaitsee merkittäviä kiviainesvarantoja

Suunnittelumääräyksen mukaan maankäyttöä suunniteltaessa on kiinnitettävä huomiota kiviainesten ottoedellytysten säilymiseen. Osa kiviainesalueista on niin laajoja, ja sijaitsee niin lähellä arvokkaita luontokohteita, että kiviainesalueiden rajojen tarkempi määrittely on välttämätöntä, jotta luontoalueille ei kohdistu kohtuuttomasti häiriötä. Suunnittelumääräyksessä tulee määrittellä kiviainesalueen enimmäiskoko, jotta kiviainesalueet eivät kohtuuttomasti pirstoisi laajoja yhtenäisiä metsäalueita, vaan metsäalueiden välille jäisi toimiva metsäinen yhteys.

Perustelut

Vaikka kaavassa osoitetut alueet osoittavat vain alueita, joilla on merkittäviä kiviainesvaroja, eikä varsinaisesti ottoalueita, katsotaan alue soveliaaksi kiviaineksen ottamiseen. Monet kiviainesten ottoon soveltuvat alueet sijaitsevat samoilla alueilla kuin laajat yhtenäiset metsäalueet. Kiviainesten otto voi aiheuttaa metsäalueiden välisen yhteyden katkeamisen ja näin pirstoa metsäalueita, mikäli alueen enimmäiskokoa ei olla määritelty.

Valtioneuvoston alueidenkäyttötavoitteiden mukaan ei hyviä ja laajoja metsäalueita saa pirstoa muulla maankäytöllä. Helsingin yliopiston ekologian ja evoluutiobiologian laitoksen kaavan valmisteluaineistoon kuuluvassa lausunnossa todetaan riski metsäalueiden pirstoutumiseen ”maainesten ottoalueet sijoittuvat monin paikoin arvokkaiden geologisten muodostumien tai MLY -alueiden läheisyyteen. Tässä piilee riski, että geologisten muodostumien ja MLY -alueiden luonnonarvot kärsivät maa-aineksen otosta” (Niemelä & Yli-Pelkonen 2008).

Tämä tulisi ottaa huomioon kiviainesalueiden sijoittelussa. Vaihekaavaehdotuksessa osa kiviainesalueista katkaisee yhteyden kahden eri MLY -alueen välillä. Tämä voidaan katsoa alueen pirstomiseksi.

Maakaasuputki ja siirtoviemäri

Maakaasun runkoputken ohjeellisen linjauksen Tammisaaren Harparskogin alueella ja siirtoviemärin ohjeellisen linjauksen Sammatin Lohilammen kohdalla suunnittelumääräykseen tulee lisätä maininta siitä, että mahdolliset rakennustyöt tulee suorittaa lintujen pesimäajan ulkopuolella. Tammisaaren Harparskogin alueen metsokannan koko ja alueellinen merkitys tulee selvittää ennen maakaasun runkoputken ohjeellisen linjauksen hyväksymistä.

Perustelut

Sammatin Lohilampi, jonka läheltä siirtoviemärin linjaus menee, on maakunnallisesti merkittävä vesilintukohde. Siirtoviemärin rakennustyöt voivat häiritä pesiviä lintuja. Kaavamääräykseen tulisi tämän takia lisätä maininta siitä, että rakennustyöt tulisi suorittaa lintujen pesimäajan (huhtisyyskuu) ulkopuolella.

Tammisaaren Harparskogin alueella maakaasuputken linjaus menee laajan yhtenäisen metsäalueen läpi. Alueella esiintyy mm. metsoja. Kaavoittajan tulee selvittää alueen metsokannan koko ja sen merkitys alueellisesti metsokannan elinvoimaisuudelle ennen kaavan hyväksymistä.

Vaatimukset vaihemaakuntakaavakarttaan

Viheryhteydet

Vihtijärven ympäristön metsäalueelta tulisi merkitä riittävä viheryhteys Tammelan ylängön eteläosien metsäalueelle. Näiden alueiden välillä on metso ja pyyhävaintoja. Alueen länsiosien metsäalueita ei ole kaavaehdotuksessa merkitty MLY –alueiksi, vaikka näiden alueiden säilyttäminen metsäalueina on erityisen oleellista metsolle ja pyylle sopivien ekologisten yhteyksien säilyttämisen kannalta.

Vihtijärven ympäristön metsäalueiden ja Nuuksion välille tulee myös merkitä viheryhteys. Alueiden välinen yhteys on erityisen tärkeää, jotta alueiden metsokannat säilyvät elinvoimaisina.

Pornaisten-Mäntsälän metsäalueelta tulee merkitä useampi viheryhteystarve Sipoonkorpeen ja kaavamääräyksissä määritellä leveydeksi ainakin 1 km per viheryhteys. Yhteys on heikentynyt jo viime vuosikymmeninä toteutuneen maankäytön vuoksi. Sipoonkorven metsokannan taantumisesta on jo olemassa alustavia merkkejä, koska kanta ei saa riittävästi täydennystä kauempaa. Metsokannan taantuminen maankäytönsuunnittelun laiminlyöntien vuoksi on perusteltu tehdä kantelu EU:n komissiolle.

MLY –alueet

Tammelan ylängön eteläosa (Väreen raportin alue 7). MLY -alueen rajausta tulisi olla vähintään Väreen raportin mukainen.

Tammelan ylängön eteläosan kaikkia Väreen raportin mukaan tärkeitä osia ei ole vaihemaakuntakaavaehdotuksessa merkitty metsä/suojelu/virkistysalueiksi. Kuitenkin pois jätetyllä metsäalueella esiintyy monia laajan yhtenäisen metsän indikaattorilajeja esimerkiksi Siikalan pohjoispuolella ja Saarilammen ympäristössä metsoja ja pyitä (taulukko 1). Saarilammen läheisyyteen merkitty kiviainesalue osuu päällekkäin metson elinalueiden kanssa. Takkoo-Numminkulman maa-ainesalueen eteläpuolinen metsäalue on myös jätetty pois. Lisäksi tämä merkitty maa-ainesalue katkaisee pahasti yhteyden näiden metsäalueiden välillä. Väreen mukaan alue on luonnoneläinten kannalta erittäin tärkeä alue nimenomaan rauhallisuutensa ja laajuutensa vuoksi.

Pornainen –Mäntsälä (Väreen raportin alue 12). Metsäalueen keskiosa (kiviainesalueen pohjoispuoli) tulee merkitä MLY alueeksi. Alueen rajausta tulisi olla vähintään Väreen raportin mukainen, jotta yhteys alueen etelä ja pohjoisosien välillä säilyisi toimivana.

Sulkava-Isosuo (Väreen raportin alue 11). MLY-aluetta tulee laajentaa koilliseen Hausjärven rajalle (liite 2). Alue on erittäin tärkeä metsälintujen elinalue (Petri Sola suullinen tieto ja Tringan aineisto), ja se muodostaa myös ylimaakunnallisen ekologisen yhteyden pohjoiseen päin. Alueella esiintyy runsaasti alueellisesti uhanalaisia ja lintudirektiivin 1 liitteen lintulajeja (Taulukko 1).

Meiko-Lapträsk-Vols (Väreän raportin alue 4). Alueen rajaus tulee olla vähintään Väreän raportin mukainen. Väreän raportin mukainen alueen eteläosa tulee ottaa mukaan aluekokonaisuuteen.

Alue on erittäin arvokas metsäalue. Alue tulisi merkitä metsäalueeksi vähintään Väreän raportin mukaisessa laajuudessa. Väreän & Rekolan (2007) mukaan alueella on harvinaisia eläinlajeja, monipuolinen linnusto ja direktiivilajeja runsaasti. Suojelualueen ympärille tulisi merkitä riittävä suojavyöhyke joko MLY –alueena tai viheralueena. Jos suojavyöhykettä ei ole, ulottuu ”reunavaikutus” pikkuhiljaa syvemmälle ja syvemmälle arvokkaalle alueelle, ja lopulta alueen arvo tuhoutuu. Suojelualueiden suunnittelussa tulisi pelkän alueen huomioonottamisen lisäksi muistaa puskurivyöhykkeen tärkeys. Muutokset suojelualueaikun ympäristössä vaikuttavat myös laikon sisäosiin (Hanski ym. 1998). Puskurivyöhyke suojaa ydinalueita tällaisilta vaikutuksilta.

Nuukion järviylänkö. Suojelu-, virkistys- ja MLY -alueiden tulisi yhdessä kattaa Valtioneuvoston periaatepäätöksen (1.6.1989) mukainen 220 neliökilometrin alue. Kaavaehdotuksessa valkoisena oleva suojelu- ja MLY -alueisiin rajautuva alue Turun moottoritien varressa tulee ottaa mukaan MLY -alueeseen tai merkitä virkistysalueeksi. Tällä alueella esiintyy runsaasti lintudirektiivin I liitteen lajeja ja uhanalaisuusstatuksen omaavia lajeja (liite 1).

Valtioneuvoston periaatepäätöksessä määriteltiin alue, jota tulisi kehittää ulkoilun ja luonnonsuojelun tarkoituksiin. Kaavaehdotuksen ja valtioneuvoston periaatepäätöksen välinen ristiriita on suuri, ja se on myös vahva peruste muutoksenhakuun. Kaavaehdotuksessa valkoisena oleva suojelu- ja MLY -alueisiin rajautuva alue Turun moottoritien varressa tulisi ottaa mukaan MLY -alueeseen tai merkitä virkistysalueeksi.

Kisko-Pohjan järvialue. MLY -alueeseen tulee lisätä tärkeä metsäalue Pohjan ja Karjaan rajalla, Väreän raportin alueen 2 itäpuolella (liite 1).

Tällä alueella on elinvoimainen metsokanta ja varsin merkittävä kaakkurikanta (7 pesimälampea) (Lullulan aineisto). Lisäksi alueella esiintyy monia lintudirektiivin I liitteen lajeja, ja uhanalaisuusluokituksen (Rassi 2000) mukaan vaarantuneita tai silmälläpidettäviä lajeja. (taulukko 1).

Porkkalanniemi

Porkkalan alueen merkitys erittäin tärkeänä ekologisen verkoston osana. Alueen merkitys tulee maakuntakaavassa huomioida ja merkitä Luo -kaavamerkinnällä. Jotta alue jatkossakin voi olla ympäristöltään toimiva osa ekologista verkostoa, täytyy se säilyttää riittävän metsäisenä.

Porkkalan tärkeys ekologisen verkoston osana pitäisi kuitenkin selkeästi tuoda esiin kaavassa oikealla merkinnällä. Alue pitäisi olla selkeästi merkitty kokonaan osaksi ekologista verkostoa. Alueelle tulisi merkitä oma kaavamerkintä, jossa alueen säilyminen ekologiseen verkostoon ympäristöltään soveltuvana osana turvattaisiin. Väreän raportin mukaan kaavamerkintää LUO voidaan käyttää joko sellaisenaan tai varsinaisen merkinnän alamerkintänä. Merkintä osoittaa luonnon monimuotoisuuden kannalta tärkeitä alueita. Porkkalan niemi on kiistatta varsin merkittävä alue Uudenmaan luonnon monimuotoisuuden kannalta Helsingin yliopiston ekologian ja evoluutiobiologian laitoksen lausunnossa sanotaan ”Yksi poistettu alue on Porkkalanniemi, josta todetaan, että se on ekologisesti merkittävä, mutta ei laaja ja yhtenäinen metsäalue. Porkkalanniemi on kuitenkin virkistyksestä ja kulttuurihistoriallisesti arvokas ja saaristoineen se on merkittävä luontokokonaisuus, jonka

turvaaminen tuleville sukupolville on tärkeää” (Niemelä & Yli-Pelkonen 2008). Porkkalassa esiintyy monia lintudirektiivin I liitteen lajeja, ja uhanalaisuusstatuksen omaavia lajeja (taulukko 1).

Maa-ainesalueet

Pornainen –Mäntsälä (Väreen raportin metsäalue 12). Kaavakarttaan merkitty kiviainesalue katkaisee pahasti yhtenäisen metsäalueen. Ekologisen yhteyden säilyminen metsäalueiden välillä tulee turvata rajaamalla kiviainesalue pienemmäksi tai poistamalla se kaavasta. Suunnitellun kiviainesten ottoon soveltuvalla alueella esiintyy mm. metsoa ja pyytä.

Kisko-Pohjan järviylänkö (Väreen raportin alue 2). Maa-ainesalue jakaa tärkeän metsäalueen kahtia. Ekologisen yhteyden säilyminen metsäalueiden välillä tulee turvata rajaamalla kiviainesaluetta pienemmäksi tai poistamalla se kokonaan, jotta metsäalueiden välinen ekologinen yhteys säilyy.

Suunnitellulla kiviainesalueella tavataan mm. metsoa ja teertä. Yhteyden säilyttäminen alueiden välillä on metsälajien elinvoimaisuuden kannalta tärkeää. Väreen & Rekolan (2007) mukaan alue on oleellinenosa laajaa Etelä-Suomen kaarta, joka on luonnoneläinten elinalueina erityisen tärkeä. Väre katsoo alueen olevan kokonaisuudessaan merkittävimpiä metsätalousalueita läntisellä Uudellamaalla.

Suomenojan jätevedenpuhdistamon uudet sijoitusvaihtoehdot

Finnoon jätevedenpuhdistamon uudet sijoitusvaihtoehdoista itäinen vaihtoehto tulee poistaa. Espoon keskuspuiston alue on tärkeää lintualuetta, ja tärkeä osa pääkaupunkiseudun sisäistä ekologista verkostoa.

Puhdistamo ja siihen liittyvä siirtoviemärin linjaus pirstoisivat aluetta kohtuuttomasti. Alueella elää mm. pääkaupunkiseudun mittakaavassa merkittävä pyykanta (lintudirektiivin I liitteen laji, silmälläpidettävä).

Kaava-alueen linnusto, etenkin metsokannat, tulee selvittää ennen kaavan hyväksymistä

Uudenmaan maakuntakaavaehdotuksen alueella metsät ovat voimakkaasti pirstoutuneita. Alueella on kuitenkin jäljellä joitain laajoja yhtenäisiä metsäalueita. Pirstoutuneessa elinympäristössä nämä alueet ovat maakunnan metsälajiston säilymisen kannalta avainasemassa. Näillä alueilla elää vielä laajan yhtenäisen metsäalueen indikaattorilajeja, kuten metsoa. Metsokannat Etelä-Suomessa ovat voimakkaasti taantuneet (Väisänen ym. 1998). Tämän vuoksi jäljellä olevien metsojen ja niiden elinympäristöjen säilyttäminen on ensiarvoisen tärkeää.

Monet kiviainesten ottoon soveltuvat alueet joko sijaitsevat metson elinpiirien välittömässä läheisyydessä tai jopa metsojen elinalueilla. Osa alueista sijaitsee kahden metsolle tärkeän laajan yhtenäisen metsäalueen välissä, joten kiviainesalue toteutuessaan vaikeuttaisi metsojen liikkumista alueelta toiselle, ja näin pirstoisi Uudenmaan metsokannan jo nykyisellään hyvin pirstaleista elinalueita lisää.

Kaava-alueella esiintyy monia lintudirektiivin liitteessä I mainittuja lintulajeja. Näistä monet ovat metsälajeja, jotka vaativat laajoja yhtenäisiä metsäalueita. Vanhojen metsien lintulajit ovat 1940-

luvulta lähtien taantuneet voimakkaasti koko Suomessa (Hanski ym. 1998). Lintudirektiivin mukaan liitteessä I mainittujen lintulajien elinympäristöjä tulee suojella erityistoimin, jotta varmistetaan lajien eloonjääminen ja lisääntyminen niiden levinneisyysalueella. Tässä kiinnitetään erityishuomiota lajeihin, jotka ovat herkkiä tietyille muutoksille niiden elinympäristössään. Lajin suojelun taso on suotuisa, kun lajin luontainen levinneisyysalue ei pienene, eikä ole vaarassa pienentyä ennakoitavissa olevassa tulevaisuudessa, ja lajin pitkäaikaiseksi säilymiseksi on ja tulee todennäköisesti olemaan riittävän laaja elinympäristö (EU:n luontodirektiivi 1 artikla). Lintudirektiivin liitteessä I mainituista lajeista etenkin metson kohdalla voidaan em. perusteella sanoa, että suotuisan suojelun taso on pahasti vaarantunut etenkin Etelä-Suomessa. Uudenmaan maakunnassa on paikoin vielä olemassa Etelä-Suomen mittakaavassa vahva metsokanta. Metson kannalta tärkeät alueet tulisi selvittää kunnolla ennen kaavan hyväksymistä. Näillä alueilla on erityismerkitys metsokannan säilymiselle Etelä-Suomessa.

Kirjallinen vastine muistutukseen

Kirjallinen vastine muistutuksemme sisällön huomioon ottamisesta on toimitettava alla oleviin osoitteisiin. Kaavan hyväksymisestä on ilmoitettava MRL:n 67 § mukaan allekirjoittajille viipymättä.

Helsingissä 17.3.2008

Markus Piha
puheenjohtaja, Tringa

Teemu Lehtiniemi
suojelu- ja tutkimuspäällikkö, BirdLife
Suomi

Tringa ry

BirdLife Suomi ry

Taulukko 1. Vaatimuksen kohteena olevilla alueilla esiintyviä lintudirektiivin I liitteen lajeja ja uhanalaisia ja silmälläpidettäviä lintulajeja. (Tringan aineisto)

Alue	Vaatus	Lintudirektiivi	Uhanalaiset	Silmälläpidettävät	Indikaattorit
Kisko-Pohjan järviylänkö	Aluelisäys itäpuolelle (liite1)	merkittävä kaakkurikanta, metsokanta, harmaapäätikka, palokärki, huuhkaja, teeri	pikkutikka, tiltalti, käenpiika	harmaapäätikka, teeri, käki	metso
Kisko-Pohjan järviylänkö	Kiviainesten ottoon soveltuvan alueen poistaminen	metso, teeri		metso, teeri	metso
Porkkalanniemi	Luo-aluevarausmerkintä	palokärki, metso, kirjokerttu, pyy, teeri, harmaapäätikka, kehrääjä, pikkusieppo	pikkutikka, tiltalti, käenpiika	harmaapäätikka, kehrääjä, metso	metso
Nuukio	Valtioneuvoston periaatepäätöksen mukainen aluerajaus	kaakkuri, harmaapäätikka, pyy, metso	pikkutikka, käenpiika	käki, harmaapäätikka, metso, kaakkuri	metso
Tammelan ylänkö	MLY-alueisiin lisäykset Värein raportin rajauksen mukaisesti	metso, pyy, teeri, kehrääjä		teeri, metso, käki, kehrääjä	metso
Sulkava-Isosuo	MLY –alueen laajennus (liite 2.)	metso, pyy, teeri, kehrääjä, helmipöllö, varpuspöllö		kehrääjä, metso, teeri,	
Pornainen-Mäntsälä	Kiviainesalueen enimmäiskoon määrittely, ekologinen yhteys metsäalueiden välillä	varpuspöllö, kehrääjä, metso, pyy		kehrääjä, metso	metso

Kirjallisuuslähteet

- Hanski, I., Lindström, J., Niemelä, J., Pietiäinen, H. & Ranta, E. 1998: Ekologia - WSOY Juva 1998
- Lindén, H. (toim.) 2002a: Metsäkanalintutkimuksia: Elinympäristöt. – 42 s. Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos, Metsästäjien Keskusjärjestö. Gummerus Kirjapaino Oy, Saarijärvi.
- Lindén, H. (toim.) 2002b: Metsäkanalintutkimuksia: Metson soidin. – 45 s. Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos, Metsästäjien Keskusjärjestö. Gummerus Kirjapaino Oy, Saarijärvi.
- Maankäyttö- ja rakennuslaki 2000 sarja. Opas 5 Valtioneuvoston päätös valtakunnallisista alueidenkäyttötavoitteista.
- Niemelä J & Yli-Pelkonen, V 2008: Asiantuntijalausunto Uudenmaan maakuntakaavan ja 1. vaihemaakuntakaavaluonnoksen vaikutuksista maakunnan ekologiseen verkostoon ja sen toimivuuteen - Uudenmaan liiton julkaisuja E 98 - 2008
- Rassi, P., Alanen, A., Kanerva, T. & Mannerkoski, I. (toim.) 2001: Suomen lajien uhanalaisuus 2000. - Ympäristöministeriö ja Suomen ympäristökeskus. Helsinki. 432s.
- Väisänen, R., Lammi, E. & Koskimies, P. (1998): Muuttuva pesimälinnusto. - Otava. Keuruu.
- Väre, S & Rekola, L. 2007: Laajat yhtenäiset metsäalueet ekologisen verkoston osana Uudellamaalla - Uudenmaan liiton julkaisuja E 87 – 2007

Muut aineistot

- Tringan lintuhavaintoaineisto: Tiira-tietokanta (<http://www.tiira.fi/>).
- Pohja-Karjaan alueen lintuhavaintoaineisto: Pertti Virta, suullinen tieto
- Mäntsälän alueen lintuhavaintoaineisto: Petri Sola, suullinen tieto